

ਵਿਨੋਦ ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ.

ਸੁਖਜੀਤ ਸਟਾਰਚ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਫਗਵਾੜਾ,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2006 ਦਾ 4 CWPNo 1971

3 ਸਤੰਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਆਰਟੀਕਲ.226-ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911-
ਐਸ. ਐਸ. 61, 62 ਅਤੇ 62-ਏ—ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੋਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1898 — ਐੱਸ. 19—
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 2 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ — ਸਰਕਾਰ ਸੀਵਰੇਜ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ
ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ ਦੇ 60 ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਧਾ ਰਹੀ ਹੈ — ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1911 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- MC ਨੂੰ ਧਾਰਾ 62
ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ
ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਟੈਕਸ ਸੋਧਿਆ/ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ
ਅਤੇ 62-ਏ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-
ਨਾਲ ਸੀਵਰੇਜ ਖਰਚਿਆਂ/ਵਾਟਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ MC ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੋਧੇ ਬਿੱਲਾਂ
ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 2 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-
ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ (3) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ. ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ
ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਿਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ
ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ
ਟੈਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ/ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61-ਏ(2) ਦੇ
ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ
ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ
ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਐਕਟ ਦੀ
ਧਾਰਾ 62 ਅਤੇ 62-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ
ਵਜੋਂ ਬਿੱਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ/ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸੀਵਰੇਜ ਚਾਰਜਿਜ਼/ਵਾਟਰ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ
ਲਈ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(ਪਰਾ 19)

ਐਸਸੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਐਨ.ਐਸ ਦੰਦੀਵਾਲ, ਵਿਕਾਸ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ, ਚਰਨ ਜੀਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਹਰਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਮ.ਕੇ ਗਰਗ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗਿਰਧਰ, ਅਮੀਆਈ.ਆਈ.ਆਰ.ਫੋਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੈਣੀ, ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਸਿੰਗਲਾ, ਡੀ.ਡੀ.ਬਾਂਸਲ, ਬੀ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ, ਅਮਿਤ ਗੋਇਲ, ਆਰ.ਪੀ.ਧੀਰ, ਕਰਨ ਸਿੰਘ ਮਲਿਕ, ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਡੀ. , ਕੇ.ਐਸ. ਡਡਵਾਲ, ਦਧੀਰਜ ਜੈਨ, ਵਿਨੋਦ ਕੇ. ਕਟਾਰੀਆ, ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁੱਬਰ ਅਤੇ ਅਜੋਕ ਅਨੇਜਾ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਆਰ.ਐਲ ਗੁਪਤਾ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਏਪੀਐਸ ਮਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਪੰਜਾਬ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਬੋਰਡ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਸ.

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਪੰਜ ਭਾਰਦਵਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਦੀਪਕ ਥਾਪਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਵਿਨੋਦ ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਜਾਂ ਇਹ ਫੋਰਡਰ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ.0197145oft200 ਸੁਖਜੀਤ ਸਟਾਰਚ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ, ਸੁਖਜੀਤ ਰੋਡ, ਫਗਵਾੜਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7006 ਹਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9665 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। 2006 ਕੁਲਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11287 ਅਹੋਕ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11308 ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12727 2005 ਦਾ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12860 ਤਿਲਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12954 ਤਰਲੋਕ ਚੰਦ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 13689

2005 ਦਾ ਹੇਮ ਰਾਜ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15763 ਆਫ 2005 ਪ੍ਰਗਤੀ ਸੀਲ ਨੌਜਵਾਨ ਸਭਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16350 ਹਰਕਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 2006 ਦਾ 17747 ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17921 ਰੈੱਡ ਕਰਾਸ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਟੀਜ਼ਨਜ਼ ਡੇ ਕੇਅਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 18228 ਆਫ 2006 ਸ਼ਿਵ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 18853 ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1901 ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 19478 ਆਫ 2005 ਅਨਿਲ ਪੱਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੰਬਰ 19983 ਆਫ 2006 ਵਾਹਿਦ ਸੰਧਰ ਸੂਗਰਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 20089 ਆਫ 2006 ਜੇਸੀਟੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 20194 ਆਫ 2005 ਰਾਮਗੜੀਆ ਸੇਵਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2674 ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2833-2007 ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2843 2007 ਰਾਜੇਸ਼ ਚੋਪੜਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3051 ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 3412 ਮੋਹਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4479 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਸਰਿਤਾ ਭਾਰਦਵਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4772-2007 ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 5345 ਆਫ 2006 ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 2006 ਦਾ 5670 ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5986 ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, CWPNo. 6064-2007 ਗੁਰਪਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6341-2007 ਹਰਗੁਲਾਲ ਧਵਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6462 ਰਘੂਨਾਥ ਦਾਸ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 697 ਕੁਲਦੀਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 2006 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 7651 RSD ਕਾਲਜ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਸਿਟੀ ਅਤੇ Anr. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, CWPNo. 2006 ਦਾ 8455 ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9169 ਗਮਧੁਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2005 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 10440 ਸਿਮਸੀ ਧੀਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਤੇ 2006 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 10823 ਦੇਵ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(2) ਸਬਿਪਤਾ ਲਈ, ਸੁਖਜੀਤ ਸਟਾਰਚ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ 2006 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 19714 ਤੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(3) ਆਪਣੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2/2/2003-3LGIV/6514 ਮਿਤੀ 2 ਮਈ, 2003 ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 19 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਐਕਟ” ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਪੀ-6 ਸੀਵਰੇਜ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ ਦੇ ਸੱਠ ਗੁਣਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਭਾਵ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਫਗਵਾੜਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਤੋਂ 30 ਨਵੰਬਰ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਿੱਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।, 2006 ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

(4) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਫਗਵਾੜਾ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ 30 ਜੂਨ, 2005 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਿੱਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। 28,980 ਹੈ। ਉਕਤ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸੀਵਰੇਜ ਚਾਰਜ @ 4,140 ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟਰੀਟਮੈਂਟ ਪਲਾਂਟ ਵਿੱਚ ਟਰੀਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

(5) 1 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਬਿਲ ਰਕਮ ਲਈ। ਸੀਵਰੇਜ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਕਾਰਨ 1 ਮਾਰਚ, 2005 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 2005 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 26 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿੱਲ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੀਵਰੇਜ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਭਾਵ 30 ਜੂਨ, 2005 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗਲਤ ਗਣਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿੱਲ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 1 ਫਰਵਰੀ 2006 ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿੱਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2/2/2003-3LGIV/6514, ਮਿਤੀ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਟਰ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਈ, 2003 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਵਾਧਾ ਮਨਮਾਨੀ, ਅਨੁਚਿਤ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ, ਤਰਕਹੀਣ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਰੇਜ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(9) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਲਈ ਉਪਭੋਗਤਾ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਮੀਟਰ ਰਹਿਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੀਟਰ ਵਾਲੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਫਲੈਟ ਰੇਟ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦਕਿ ਸੀਵਰੇਜ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੀਟਰ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਲਈ 1 ਕਨਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਲਾਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 1 ਕਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਪਲਾਟ ਲਈ ਮੀਟਰ ਲਗਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

(11) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਟੈਕਸ ਫੀਸ, ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਿੰਨਤਾ

ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਥੋਪਣ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦਾ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿਚਲਾ ਅਸਲ ਅੰਤਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਇਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਬੋਝ ਜਦੋਂ ਕਿ ਫੀਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ। ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਥੋਪਣ ਵਿੱਚ, ਜਨਹਿਤ ਅਧਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਨਿਵਾਸ ਯੂਨਿਟ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। . ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੀਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਹੈ। ਰਾਜ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫੀਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ/ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਲਈ ਉਪਭੋਗਤਾ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 2 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ ਫੀਸ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) 2005 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7006 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਭੋਗਤਾ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਨਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੈਂਫਲੇਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਗਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਫਲਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੀਟਰਡ ਹੈ ਜਾਂ ਮੀਟਰ ਰਹਿਤ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 27 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-1 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2 ਮਈ, 2003 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਸੋਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61, 62 ਅਤੇ 62-ਏ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(15) ਟੈਕਸ ਜੋ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। — ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਜੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ, ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰੇ, ਅਰਥਾਤ :-

- (a) ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ;

- (b) ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ;

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ।—ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

- (c) ਸਵਾਰੀ, ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਬੋਝ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

- (d) ਮਾਮੂਲੀ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਂ 'ਤੇ, ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ;

- (e) ਇੱਕ ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 159 ਤੋਂ 165 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਘਰ ਦੀ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ;

- (ਈ) ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਖਾਨਿਆਂ, ਪਿਸ਼ਾਬਘਰਾਂ, ਸੈਂਸ-ਪੂਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਗੰਦਗੀ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ, ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਗੰਦਗੀ ਜਾਂ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁਆਗਤ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਡਰੇਨਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੂਹ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮਾਮਲੇ:

- (j) ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ
ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏਗੀ ਜਦੋਂ -

- (i) ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ; ਜਾਂ
  - (ii) ਇਸ ਦੇ ਨਕਦ ਬਕਾਏ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ
ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਰੁਪਏ ਤੋਂ
ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਏ ਹਨ। 20,000 ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ
ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।
- (2) ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ
ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

2 (ਏ) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ
ਮਿਊਂਸਪਲ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2002, ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ
ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ;

ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ
ਜਿਸਨੂੰ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕੋਈ
ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ
ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੈ,
ਉਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ
ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ, ਸੈੱਸ ਜਾਂ ਫੀਸ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

62. ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ : - (1) ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼
ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ
ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ।

(2) ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ,
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ
ਵੇਰਵਾ, ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਦਰ ਅਤੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ
ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰੇਗੀ।

(3) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਨੀਕ, ਉਕਤ
ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ
ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇਗੀ।

(4) ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

- (5) ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (6) ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਤੋਂ (ਐਫ) ਉਪ-ਧਾਰਾ ((1) ਕੋਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗੀ।
- (7) ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ (a) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) of ਸੈਕਸ਼ਨ 61, ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਅਤੇ (5) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਮੇਟੀ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵਾਧਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਗੇ।
- (8) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (9) ਸੇਂ-ਜੇ
- (10)(a) ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6) ਅਤੇ (7) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ
- (ਬੀ) ਜਦੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ
- ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।
- (11) ਸਾਲ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ

ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਫਾਈਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ, ਉਸ ਤਿਮਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਅਗਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ।

(12) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

62-ਏ. ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ : - (1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ।

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸੋਧੇਗੀ।

(3) ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(15) ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

, 1994 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2/56/94- 3LGIII/8768 ਦੇ ਅੰਸ਼ਕ ਸੋਧ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 3 ਆਫ 1911) ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲੈਂਜ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ; ਜੇਕਰ ਯੂਜ਼ਰ ਚਾਰਜਿਜ਼/ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ :-

(A) ਅਣ-ਮੀਟਰ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਉਪਭੋਗਤਾ ਖਰਚੇ (ਘਰੇਲੂ)

ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ	ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ (ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ				
	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08
5 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਾਰਲਾ	50.00	55.00	60.00	70.00	100.00
5 ਮਰਲੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ 10 ਮਰਲੇ ਤੱਕ	75.00	80.00	90.00	100.00	105.00
10 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਰਲਾ ਪਰ 1 ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਨਾਲ	100.00	110.00	120.00	130.00	140.00
1 ਕਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਮੀਟਰ ਕੀਤੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ					

THE SUKHJIT STARCH AND CHEMICALS LTD. PHAGWARA v. 721
 STATE OF PUNJAB AND OTHERS
 (Vinod K. Sharma, J.)

(B) ਮੀਟਰਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨਾਂ (ਘਰੇਲੂ) ਲਈ ਉਪਭੋਗਤਾ ਖਰਚੇ

ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ	ਰੇਟ (ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਲੋ ਲੀਟਰ) ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ
2003-04	2.00
2004-05	2.60
2005-06	3.20
2006-07	3.50
2007-08	3.80

ਨੋਟ:

ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਮੀਟਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਟੈਸਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸੀਲ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵੀ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਪੈਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਬਿੱਲ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਮੀਟਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰ ਔਸਤ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 1 ਕਨਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਲਾਟ ਸਾਈਜ਼ ਵਾਲੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਮੀਟਰ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ।

ਪਲਾਟ ਦਾ ਆਕਾਰ	ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ (ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ				
	2003-04	2004-05	2005-06	2006-07	2007-08
5 ਤੱਕ ਮਾਰਲਾ	50.00	55.00	60.00	70.00	100.00
	75.00	80.00	90.00	100.00	105.00
5 ਮਰਲੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ 10 ਮਰਲੇ ਤੱਕ					
10 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਰਲਾ ਪਰ	100.00	110.00	120.00	130.00	140.00

1 ਤੋਂ ਘੱਟ

ਕਨਾਲ

1 ਕਨਾਲ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ

ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮੀਟਰਡ ਸਪਲਾਈ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ

(D) ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਨੈਕਸ਼ਨ:

ਸੰਸਥਾਗਤ ਵਪਾਰਕ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਮੀਟਰਡ ਕਨੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਾਂ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦਰਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ (ਟੇਬਲ ਏ ਅਤੇ ਬੀ) ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ (ਟੇਬਲ ਸੀ) ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੁੱਗਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(E) ਪੀਲੇ ਕਾਰਡ ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ:

ਰੇਟ 5 ਮਾਰੀਆ ਹਾਊਸ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਨੋਟਾਂ ਦੇ 505 ਹੋਣਗੇ।

(F) ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਨਿਊਨਤਮ ਪੱਧਰ:

ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ। ਬਿਲਿੰਗ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਦਾ ਪੜਾਅਵਾਰ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਕੰਪਿਊਟਰੀਕਰਨ, ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਆਦਿ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਾਵਰ ਦਾ ਸਟੈਂਡਬਾਏ ਸਰੋਤ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "

(16) ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ.ਐਮ.ਆਰ. aAS.CI, ਨਾਗਪਾਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ 1 ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀਵਰੇਜ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ

ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ, ਧਾਰਾ 61 (ਈ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“(ਈ) ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਜਬ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੈਟਰੀਨਾਂ, ਪਿਸ਼ਾਬ ਘਰਾਂ, ਸੈਂਸ-ਪੁਲਾਂ ਤੋਂ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਿਸੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫਾਈ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਡਰੇਨਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ i th ਜਾਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮਾਮਲੇ; ”

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 61 ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਵਸਨੀਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੋਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(18) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਭਾਵ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸੋਧੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਇਸ ਲਈ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਹੋਵੇ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(19) ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 3) ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਰਿਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਟੈਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ/ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61-

ਏ(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਸੰਜੁਦਗੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਅਤੇ 62-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ/ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਏ ਗਏ ਸੀਵਰੇਜ ਚਾਰਜਿਜ਼/ਵਾਟਰ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲ, ਇਸ ਲਈ, ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰੰਜਨ ਦਾਸ ਡੂਮਰਾ ਰਾਈਸ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ।

“6. ਬਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ(ਐਲ) ਅਤੇ 62-ਏ(3) ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(ਐਲ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਓ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(3) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੋ-ਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਟੈਕਸ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(ਐਲ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P.2 ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 62-A(1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤੋਵਾਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ (ਆਈ) ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P. 2 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਕਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪੂਰੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

x x x x x

8. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਮਤੋਵਾਲ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਮਤੋਵਾਲ ਨੇ ਫਾਈਲਿੰਗ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਸੰਗਤ, 1986 RRR 260 (P&H): 1986(1) LRS (Pb.) 635 ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਸੀ। ਕਿ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ। ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 62(10) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਨੂੰ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਸੁਧਤਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ 1 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਟੈਕਸ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਅਤੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੋਂ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਊਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਮੀਆਂ-

ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, 1983(2) ਆਰਸੀਆਰ (ਸੀਆਰਐਲ) 1 (ਪੀਐਡਐਚ): ਏਆਈਆਰ 1983 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 315, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐੱਮ. ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੈਸਰਜ਼

ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਸਟੀਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 (12) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਠੀਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀਆਂ ਆਦਿ ਸੰਬੰਧੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ (ਐਲ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਇਥੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। - ਐਕਟ ਦਾ ਏ(ਐਲ)। ਧਾਰਾ 62 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਡੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (10) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6) ਅਤੇ (7) ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (8) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (12) ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (10) ਅਤੇ (12) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (12) ਦੇ ਕਾਰਨ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ 62. ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 62-ਏ (ਐਲ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੁੱਚੀ ਉਪਜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(12) ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਹੈ। "

(20) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਸਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਡਿਵੀਜ਼ਨ

ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ:-

ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਡਰ-ਲਾਈਨ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਪੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 130-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਊਂਸੀਪਲਿਟੀ ਐਕਟ, 1916, ਯੂਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਏ(3) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ :-

"ਜੇ ਬੋਰਡ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

(21) ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ, ਸਿੱਖੀ ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(22) ਸਿੱਖ ਐਡਲ ਦਾ ਵਿਵਾਦ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕੰਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੀਵਰੇਜ ਅਤੇ ਵਾਟਰ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਿੱਖੀ ਐਡੀ. AG ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 62-ਏ(3) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ, ਸਗੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿੱਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(23) ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਮੋਗਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਮੋਗਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਲਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਮੋਗਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੀਵਰੇਜ/ਵਾਟਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ

ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਮੋਗਾ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਵਾਧੂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ *ਕੁਝ ਪ੍ਰੋ-ਕੋ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।*

(24) 2007 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4772 ਵਿੱਚ, ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਪੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ-4/3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਮਤੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਮਨਸੂਬਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(25) ਏ.ਪੀ.ਐਸ. ਮਾਨ, ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਸਿਟੀਜ਼ਨਜ਼ ਵੈਲਫੇਅਰ ਕੌਂਸਲ, ਐਸ.ਏ.ਐਸ. ਨਗਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ *'ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ ਕੋ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ*

ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(3) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ/ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ (2) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ (3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 62-ਏ(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪੜਾਅ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62-ਏ(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

(26) ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ> wthese>ew ! ritnpetitio ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਵਰੇਜ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਬਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਡਾ. ਏਸੀ ਜੁਲਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CWPNo 2007 ਦਾ 8025

31 ਅਕਤੂਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ. 226—ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966-ਐੱਸ.-72—ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1947-ਐੱਸ.31 — ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ.

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ-ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਫ਼ਿੰਡਿੰਗ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ - ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਯੂ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਵਜੋਂ